

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Hymenæer

Citation: Hertz, Henrik: "Hymenæer", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.*, udg. af Første Deel , 1851-62., s. 214. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz09_lev-shoot-workid73487/facsimile.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.

Hymener.

I.

Genjom er et Hjertes Lykke,
Som en fangen Fugls i Buur,
Naar det ei et Hjem kan bygge
Med en ligefrem Natur.
Genjomt Mandens Dage rinde,
Livet har hans Stræben deelt;
Genjomt — til en tro Veninde
Gjør hans Stræben til et Heelt.

Uhi fra Hjertets Dybder stiger
Uafviselig en Røst,
Der i tausé Timer higer
Hen til et beslægtet Bryst.
Videnskab og Kunst forgjæves
Vil erstatte os bort Savn.
Diet fylde, Brystet hæved,
Læben stammer om et Navn.

Dette Navn, som taust vi hylde,
Er vort Væsens sande Bld,
Er en Tilflugt, er en Hylde
For et spædt og træt Liv.
Hvad for Ingen vi kan klage,
Og til Ingen kan betroe,
Finder hos en kjerlig Mage
Kjerlig Læst ved Arnens Bo.

Fjeste Mar, hvis Gu bejælted
Af den samme, stærke Magt,
Gode Genier formælted
Ederis nys indgangne Pagt.
Sangen tier. Ederis Lykke
Unbefaler Musen mild
Til Penaterne, der bygge
Hujets Held ved Arnens Id.

II.

Vintren løfter Sceptret over Skoven,
Migt besat med Isens Diamant.
Frosten midt i Flugten stanser Voven,
Rimen blomstret der hvor Løvet vandt.

Wolus trompeter, Curus former,
Sneen jages viltsom hid og did.
Livet præges ud i strenge Former,
Strengt og stærkt som Nordens gamle Tid.

At, mens her paa Vinduet en Flora
Lrides alifor glimrende og smukt,
Løfter sig i Sydens Lunds Aurora
Daglig ung og varm, med Blomst og Frugt.
Guitarstrengen klinger; pnt dens Klage
Blandes med Orangetræets Dust.
At, at jeg som Træfugl kunde drage
Hen til Syd, til Vajæ's klare Luft!

Bort med Klager! Syden er herinde,
Sydens Varme, Vinens, Sangens Lyft!
Vintrens Strengthed et formaaer at binde
Guitar-tonen eller Hjertets Næst.
Skyerne, der Hisset sneegraae jage,
Drivende fra Vesterhav og Velt,
Kalde os til Glæden, mens de drage
Sammen over Norden som et Telt.

Her, hvor Venstas i en tæt Forgrening
Snoer sig mellem Alle ved vort Bord;
Her, hvor Elfskovs mytiske Forening
Sviffes mildt i Hymnæens Chor,
Her i Sangen klinger Tambourinen,
Kastagnetten slaer i Pulsens Tact;
Her er Sydens varme Liv i Vinen,
Her dens Lyft ved Kjærlighedens Magt.

Vinterdage! Ofte blege Strimer!
Eder hilser et erkjendeligt Chor.
Taf for hine spærmeriske Timer,
I os efterlod i eders Spor.
Ruderne med Diamant-Bouquetter
Et forvirre kan den glade Gæst:
Kjærlighed og Venstas, veed han, fletter
Kransen her ved Kjærlighedens Fæst.